

Kochana Polsko!

Życzę Ci, abyś pomna swoich korzeni i doświadczeń, pamiętając o czynach odważnych i bohaterskich oraz o słabościach i popełnionych błędach, uczyła kolejne pokolenia swoich obywateli mądrego korzystania z Twojego dziedzictwa.

Życzę Ci, abyś świadoma swojego miejsca w świecie, miała w nim licznych przyjaciół, zwłaszcza w gronie najbliższych sąsiadów. Abyś pewna swej suwerenności pamiętała, że najlepiej wyraża się ona poprzez udział we wspólnocie europejskiej.

Życzę Ci Polsko, abyś była uśmiechnięta i gościnna. Aby każdy, kto szuka pomocy i schronienia mógł je znaleźć w Twoich przyjaznych granicach.

Polsko, miej szacunek do swych praw i obowiązków, abyś dostrzegając każdego swojego obywatela i mieszkańca dawała mu poczucie godności i bezpieczeństwa.

Życzę Ci w końcu, abyś zawsze mogła oddychać zielonymi lasami, karmić się świeżym powietrzem i gasić pragnienie czystą wodą. Abyś będąc zdrowa i silna potrafiła być zarazem umiarkowana i odpowiadająca.

Szanowni Państwo, Drodzy Przyjaciele!

Czego jeszcze możemy życzyć naszej Niepodległej...? Szukając inspiracji do życzeń zapraszam na liczne klubowe wydarzenia z okazji 100-lecia odzyskania Niepodległości. W planach mamy: koncerty, wystawę, warsztaty, wykłady i pielgrzymkę.

Zapraszam do uważnej lektury wystąpień prof. Adama Strzembosza, PONTIFEXA 2018 i dr Adama Bodnara, RPO. A także do udziału w odpowiedzialnej klubowej akcji pomocy Rodzinom w Aleppo.

Spotkajmy się również na listopadowym Jubileuszu 70. urodzin ks. Andrzeja Gałki, tak bliskiego sercu każdej i każdego z nas!

Jakub Kiersnowski

KONCERTY NIEPODLEGŁOŚCIOWE

Spotkania na 100-lecie odzyskania Niepodległości.

Chór „Ars Cantata”

Niedziela, 4 listopada, g. 18.45, k. Matki Bożej Saletyńskiej.

Niedziela, 11 listopada, g. 18.45, Kat. Pol. Wojska Polskiego.

Zespół „Randeo Anima”

Niedziela, 11 listopada, g. 9.30, k. św. Marcina.

Więcej informacji na str. 8

„MARZENIA O WOLNOŚCI. W SETNĄ ROCZNICĘ NIEPODLEGŁOŚCI.”

Wykład i wernisaż wystawy.

Spotkanie na 100-lecie odzyskania Niepodległości.

Środa, 14 listopada, godzina 18.00, siedziba KIK.

Wykład **prof. Bohdana Cywińskiego**, historyka idei, autora wystawy „Marzenia o Wolności”.

Więcej informacji na str. 7

JUBILEUSZ KS. ANDRZEJA GAŁKI

Spotkanie dla całej społeczności Klubu

Czwartek, 15 listopada, godzina 17.30, Msza święta w ko-

ściele św. Marcina, po Mszy agapa. Prosimy o przyniesienie ciasta.

„CZY ODZYSKANIE NIEPODLEGŁOŚCI BYŁO WYDARZENIEM REWOLUCYJNYM?”

Zapomniane oblicze pierwszych rządów II RP

Spotkanie na 100-lecie odzyskania Niepodległości.

Środa, 21 listopada, godzina 18.00, siedziba KIK

Wykład **Stanisława Zakroczymskiego**, redaktora Magazynu Kontakt, stałego współpracownika DSH.

Więcej informacji na str. 7

„KANON WOLNYCH POLAKÓW”

Dyskusja i podsumowanie warsztatów.

Spotkanie na 100-lecie odzyskania Niepodległości.

Środa, 28 listopada, godzina 19.00, siedziba KIK.

Spotkanie otwarte z udziałem **prof. Andrzeja Friszke** i **prof. Andrzeja Mencwela**.

Więcej informacji na str. 7

DYŻURY NIEKTÓRYCH SEKCJI

Sekcja Rodzin	Karolina Bielecka-Komosa	PONIEDZIAŁEK	16.00 – 20.00
		WTOREK – CZWARTEK	12.30 – 17.30
	Krystyna Sieroszevska	PONIEDZIAŁEK	po wcześniejszym umówieniu
Sekcja Współpracy z Katolikami na Wschodzie	Krystyna Engelking	PONIEDZIAŁEK	11.00 – 13.00
Sekcja Wschodnioeuropejska	Katarzyna Materkowska	ŚRODA	12.00 – 18.00
Sekcja Emaus Spotkania w Nazarecie	Alicja Gronau-Osińska	DRUGA NIEDZIELA MIESIĄCA	e: agronau@wp.pl t: 608-291-505
Klub Żeglarski Santa Maria	Dominik Jaraczewski Zarząd Santa Marii	WTOREK PO WCZEŚNIEJSZYM UMÓWIENIU	18.00-20.00

POZOSTAŁE SPOTKANIA

05.11. PONIEDZIAŁEK

godzina 18.00

NABOŻEŃSTWO EKUMENICZNE W ŚWIĄTYNI LUTERAŃSKIEJ

Zaprasza Zwariowany Ekumenista, plac Unii Lubelskiej

09.11. PIĄTEK

godzina 16.00

SPOTKANIE SEKCJI ESPERANTO

siedziba KIK

18.11. NIEDZIELA

godzina 11.00

MSZA ŚWIĘTA KLUBOWA

ul. Piwna 9/11

22.11. CZWARTEK

godzina 18.00

SPOTKANIE EKUMENICZNE W KOŚCIELE ŚW. MARCINA

Zaprasza ks. Andrzej Gałka, ul. Piwna 9/11

23.11. CZWARTEK

godzina 18.00

WARSZTATY CHORAŁU GREGORIAŃSKIEGO

Zapraszają Anna i Michał Siciarkowie, siedziba KIK

24.11. SOBOTA

godzina 10.30

MŁODZIEŻ W RUCHACH I STOWARZYSZENIACH KATOLICKICH

Zaprasza ORRK, Dom Pielgrzyma „Amicus”, ul. Hozjusza 2

24.11. SOBOTA

godzina 9.30

WALNE ZEBRANIE SEKCJI RODZIN

Siedziba KIK

6-8.12

CZWARTEK-SOBOTA

PRZESTRZEŃ ZNACZĄCA. PROGRAMY IDEOWO-IKONOGRAFICZNE

WSPÓŁCZESNYCH ŚWIĄTYŃ SYMBOLICZNYCH

Świątynia Opatrzności Bożej, ul. Księdza Prymasa Augusta Hlonda 1

KLUB INTELIGENCJI KATOLICKIEJ

ul. Freta 20/24 A
00-227 Warszawa
www.kik.waw.pl

NIP: 526 000 16 02
Regon: 000770809
KRS: 0000034785

e-mail: kik@kik.waw.pl
tel. +48 22 827 39 39
fax +48 22 827 29 04

OBSŁUGA PRAWNA KLUBU

adw. Zofia Józefowicz-Paszewska

KLUB CZYNNY

PONIEDZIAŁEK-PIĄTEK 10.00-21.00
WEEKENDY po wcześniejszej rezerwacji

SEKRETARIAT

PONIEDZIAŁEK-PIĄTEK 10.00-18.00

KSIĘGOWOŚĆ

WTOREK 13.00-18.00

PONIEDZIAŁEK, ŚRODA, CZWARTEK, PIĄTEK 10.00-15.00

NUMER KONTA BANKOWEGO: 15 1560 0013 2000 1706 4454 5708

„PONTIFICI – BUDOWNICZEMU MOSTÓW” PROFESOR ADAM STRZEMBOSZ PONTIFEXEM 2018

Laureatem XIII edycji nagrody „PONTIFICI – Budowniczemu Mostów”, przyznawanej przez warszawski Klub Inteligencji Katolickiej „za zasługi w szerzeniu wartości dobra wspólnego, dialogu i poświęcenia na rzecz bliźnich”, został profesor Adam Strzembosz, profesor nauk prawny, sędzia, pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, przewodniczący Trybunału Stanu w latach 1990-1998, Kawaler Orderu Orła Białego.

fol. Michał Buczek

Ogłoszenie Pontifexa oraz wręczenie Nagrody odbyło się 24 października 2018 roku, w dniu 62. Urodzin Klubu Inteligencji Katolickiej w Warszawie, w siedzibie KIK-u. Obchody urodzin KIK-u rozpoczęto Mszą świętą, której przewodniczył i homilię wygłosił ksiądz Andrzej Gałka, klubowy duszpasterz, rektor kościoła św. Marcina. Mszę świętą koncelebrował ks. Dariusz Kowalczyk, prezes Fundacji Dzieło Nowego Tysiąclecia.

Uroczystość poprowadził Jan Murawski, sekretarz KIK. Na początku Jakub Kiersnowski, prezes Klubu, przywitał licznie zebranych gości, w tym dwoje poprzednich Pontifexów: Danutę Baszkowską i bpa Zdzisława Trandę, sędziów Sądu Najwyższego, na czele z sędzią Dariuszem Zawistowskim, prezesem Sądu Najwyższego kierującym Izbą Cywilną, dr Adama Bodnara, Rzecznika Praw Obywatelskich i wielu innych Członków i Przyjaciół Klubu.

Po przywitaniu Krzysztof Ziołkowski, członek Zarządu KIK i przedstawiciel Kapituły ogłosił Laureata XIII edycji Nagrody „PONTIFICI – Budowniczemu Mostów”. Uroczystość wręczono Laureatowi statuetkę, okolicznościowy dyplom i kwiaty.

Laudację na cześć Laureata wygłosił Adam Bodnar, Rzecznik Praw Obywatelskich, doktor nauk prawnych, działacz na rzecz praw człowieka, w latach 2010–2015 wiceprezes Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka.

Po laudacji głos zabrał Laureat, prof. Adam Strzembosz oraz odczytano list gratulacyjny od abpa Wojciecha Polaka, Prymasa Polski i Pontifexa z 2017 r.

Po przemówieniach uroczystość uświetnił występ jazzowego zespołu HoTS (Harmony of the Spheres). Po koncercie Laureat wraz z RPO i prezesem Klubu zdmuchnęli urodzinowe świece. Uroczystość 62. urodzin Klubu zakończył drobny poczęstunek.

Zarząd Klubu bardzo serdecznie dziękuje Laureatowi za przyjęcie klubowej Nagrody, dziękuje wszystkim uczestnikom i gościom Urodzin Klubu. W sposób szczególny dziękujemy pracownikom i wolontariuszom z sekcji Drum Bun za całą pomoc organizacyjną.

*W imieniu Zarządu KIK
Jakub Kiersnowski, prezes*

Laudacja wygłoszona przez doktora Adama Bodnara, Rzecznika Praw Obywatelskich z okazji wręczenia nagrody „PONTIFICI – Budowniczemu Mostów” prof. Adamowi Strzemboszowi

Szanowni Państwo, Drodzy Zgromadzeni Goście,
Budowanie mostów to przede wszystkim trudna sztuka architektoniczna i inżynierska. Łączą one zazwyczaj brzegi rzeki lub zatoki, albo krawędzie górskich przełęczy. Jednak dzisiaj chcemy mówić o innym wymiarze sztuki łączenia – o mostach społecznych, międzyludzkich. Ich potrzebę uwydatnił w 2006 roku warszawski Klub Inteligencji Katolickiej ustanawiając Nagrodę „Pontifici”. Chciał w ten sposób wyróżniać wybitne postaci polskiego życia publicznego „za zasługi w szerzeniu wartości dobra wspólnego, dialogu i poświęcenia na rzecz bliźnich”. Dzięki temu – jakże ważnemu – pomysłowi, rokrocznie możemy poznawać nowych budowniczych społecznych i intelektualnych mostów. Osoby, które posiadały umiejętność scalania naszej wspólnoty, umiejętność rozmowy z każdym i wytrwałej pracy na rzecz budowy wzajemnego zaufania, łączności i zespalania całości. Ludzi niekonijunkturalnych. Takich, którzy starają się nigdy nie nadużywać władzy czy aktualnej pozycji politycznej, ale do wszystkiego przekonują słowem, myślą i nade wszystko własnym przykładem. Ludzi, którzy na pierwszym miejscu stawiają wartości i wysokie standardy etyczne, a nie partyjne afiliacje.

Droży Państwo, jestem zaszczycony, że przypadła mi w udziale możliwość przedstawienia dzisiaj dzieła jednego z najwybitniejszych polskich budowniczych mostów, laureata nagrody „Pontifici” 2018, Pana Profesora, Pana Sędziego Adama Strzembosza.

Tych mostów w życiu Pana Profesora było naprawdę wiele. Dla mnie pierwszym takim mostem była **rola, jaką odegrał Pan Profesor podczas transformacji ustrojowej w naszym kraju, gdy za sprawą „Solidarności” nastąpiło przejście od autorytarnego ustroju PRL do demokracji III RP**. Adam Strzembosz był bez wątpienia jednym z architektów tych przemian w sferze prawa i sądownictwa. Ponosząc ogromne ryzyko, jako jeden z pierwszych zakładał „Solidarność” sędziowską, przewodniczył podzespółowi ds. prawa i sądów podczas obrad Okrągłego Stołu, był pierwszym prezesem Sądu Najwyższego. Cokolwiek by się dzisiaj nie mówiło o tym okresie – a pada niestety wiele słów i ocen fałszywych – była to reforma głęboka, przemyślana i konsekwentna. Stworzyła podstawy do nowej Konstytucji, zbudowała solidny trójpodział władz i wprowadziła wiele ważnych międzynarodowych standardów. To dlatego między innymi, gdy pojawiła się dziejowa szansa mogliśmy bez większych perturbacji przystąpić do NATO oraz do Unii Europejskiej. Obecnie już wiemy, że reformę sądownictwa można też przeprowadzać w zgoła inny sposób – z pominięciem zasad praworządności, Konstytucji, wbrew przyjętym w Europie standardom. A przecież u zarania III RP obiektywne trudności i pokusy działania na skróty były niepomierne większe. Zdecydował jednak rozsądek i przyzwoitość takich ludzi, jak Prof. Adam Strzembosz, którzy nie chcieli stosować odpowiedzialności zbiorowej, nie spychali innych w przepaść niebytu, lecz starali się budować mosty, podawać rękę, zachęcać do współtworzenia nowej rzeczywistości ustrojowej. Zdecydowała postawa zaufania, dania szansy, poszukiwania w niektórych sytuacjach trudnych odcieni szarości, a nie kategoryzowania wszystkiego w czarno-białych barwach.

Szanowni Państwo, innym, dla mnie osobiście szczególnie ważnym, mostem Sędziego Strzembosza są **więzi międzypokoleniowe, które Prof. Adam Strzembosz pielęguje ze szczególną starannością**. Począwszy od rodzinnego etosu związanego z harcerstwem, poprzez pracę dydaktyczną na uczelniach, po udział w licznych spotkaniach, debatach oraz innych wydarzeniach z udziałem młodych ludzi. Na pewno stał się jednym z najważniejszych autorytetów dla kolejnych pokoleń środowiska prawniczego. W tym dla pokolenia, które również ja reprezentuję. Jak to ujął inny czterdziestolatek, mój kolega prof. Marcin Matczak – *Adam Strzembosz jest dla nas wzorem, bo odnajdujemy w nim idealny balans między wybitną wiedzą prawniczą i wybitną postawą moralną. Jest uosobieniem patrona i mentora, od którego wszyscy możemy się uczyć*. Imponuje nam Jego odwaga cywilna i determinacja w służbie

na rzecz kraju. Takie postawy, takie biografie, mają wielką moc. Pociągają i inspirują do naśladowania. Szczególnie teraz, kiedy chwieje się względna równowaga prawna i obserwujemy jak państwo próbuje zdobyć wielką przewagę nad obywatelem, ograniczając między innymi jego prawo do niezależnego sądu. Na szczęście wszędzie tam, gdzie dzieje się coś ważnego dla obywateli, gdzie chodzi o obronę praworządności – jest z nami niestrudzony wojownik Adam Strzembosz. Do rangi wielkiego symbolu urosły wręcz sceny, gdy z zapaloną świeczką, w otoczeniu młodzieży demonstrował przed gmachem Sądu Najwyższego. Prof. Strzembosz – dystyngowany gentleman w marynarce, czasami siadający na krześle, pod parasolem, ze świeczką w ręku. A obok młodzi ludzie wrzucający najnowsze zdjęcia z demonstracji na Instagrama, z hashtagiem #wolnesady.

Tak, proszę Państwa, to jest bez wątpienia jedna z najpiękniejszych polskich historii wolnościowych, kiedy po jednej stronie pokoleniowej rzeki stoją bardzo młodzi działacze z ruchu Akcja Demokracja, często licealiści, a po drugiej osiemdziesięcioośmioletni weteran walk o praworządne i demokratyczne państwo. Ten most trzyma się mocno, i z tego co wiemy, Pan Sędzia nie zamierza odpuścić. Przy najmniej tak wynika z Jego słynnego wywiadu-rzeki ze Stanisławem Zakroczymskim w wydanej przez „Więź” książkę pt. „Między prawem i sprawiedliwością”.

Przy okazji chciałbym Państwa poinformować, że niedawno dostałem list od wydawnictwa Wolters Kluwer, aby nominować książkę wydaną w 2017 r. jako najważniejszą dla praktyki sądowej. Zgłosiłem właśnie książkę prof. Strzembosza, gdyż czym byłoby stosowanie prawa, gdyby sędziowie nie rozumieli wartości, które system prawny powinien realizować.

Droży Państwo, jesteśmy dzisiaj gośćmi warszawskiego Klubu Inteligencji Katolickiej. Instytucji ogromnie zasłużonej dla polskiej kultury, dla polskiej debaty publicznej i intelektualnego rozwoju. To zresztą temat na oddzielne opowiadanie. Ale przy tej okazji nie sposób nie wspomnieć o kolejnym moście budowanym przez Adama Strzembosza. **To jest porozumienie i współdziałanie ludzi wierzących i niewierzących**. Jeśli dobrze odczytuję intencje Pana Profesora, to zawierają się one we fragmentach Preambuły do naszej Konstytucji, gdy mówimy: *„my, Naród Polski - wszyscy obywatele Rzeczypospolitej, zarówno wierzący w Boga będącego źródłem prawdy, sprawiedliwości, dobra i piękna, jak i nie podzielający tej wiary, a te uniwersalne wartości wywodzący z innych źródeł, równi w prawach i w powinnościach wobec dobra wspólnego – Polski (...) pragnąc na zawsze zagwarantować prawa obywatelskie, a działaniu instytucji publicznych zapewnić rzetelność i sprawność, w poczuciu odpowiedzialności przed Bogiem lub przed własnym sumieniem, ustanawiamy Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej jako prawa podstawowe dla państwa...”*.

To jest ten właśnie most, którego filarami byli między innymi Tadeusz Mazowiecki i Adam Strzembosz, ale także wielka część polskiego Kościoła Katolickiego, który w sposób otwarty, partnerski i odpowiedzialny uczestniczył w dziele demokratycznych przemian. To jest ten most, przez który przechodzi codziennie, od ponad 21 lat, Naród Polski – wszyscy obywatele Rzeczypospolitej Polskiej. Prawdopodobnie w wielu kwestiach światopoglądowych różnię się z Panem Profesorem, lecz w najmniejszym stopniu nie przeszkadza nam to we współpracy dla dobra wspólnego. Unikamy skrajności i ekstremizmów, szukamy tego, co ludzi łączy. Ten most również trzyma się mocno. Jego filarami są wzajemny szacunek, tolerancja, otwartość na dialog, a także przywiązanie do Konstytucji.

Warto zauważyć, że w kampanii prezydenckiej w 2016 r. Hillary Clinton używała hasła „Budujmy mosty, a nie mury”. Mur łatwo jest zbudować. Wymaga tylko jednego punktu przyłożenia, odrobiny stabilności i już za pomocą cegieł oraz zaprawy murarskiej możemy wznosić najwyższe mury. Podobnie w społeczeństwie, łatwo się pokłócić, dzielić, obrażać, odgradzać. To także dotyczy relacji między wierzącymi, a niewierzącymi. Ale znacznie trudniej jest łączyć, bo to już jest wyższa sztuka inżynieryjna. Tym bardziej doceniśmy to co mamy.

Wreszcie, Szanowni Państwo, chciałem powiedzieć o trochę innym, może **mniej znanym powszechnie, ale bardzo ważnym moście Adama Strzembosza jako prawnika i naukowca**. Otóż powszechnie znany w środowisku prawniczym jest dorobek Pana Profesora w zakresie postępowania w sprawach dla nieletnich. Była to bodaj pierwsza w Polsce tak syntetyczna próba ujęcia i analizy tego zagadnienia.

Co więcej, opracowania Pana Profesora dotyczące środków stosowanych wobec dzieci, mających przeciwdziałać ich demoralizacji i przestępczości, są w dużej mierze aktualne i służą na co dzień między innymi Krajowemu Mechanizmowi Prewencji Tortur działającemu w ramach Biura Rzecznika Praw Obywatelskich, do którego zadań należy monitorowanie placówek, gdzie przebywają nieletni. Chcę przez to powiedzieć, że nasz dzisiejszy Laureat jest człowiekiem kompletnym, integralnym, wszechstronnym. Jego biografia, jego dorobek naukowy, jego zasługi w działalności publicznej – stanowią piękną całość. Są właśnie takim solidnym filarem, na którym może opierać się niejeden most.

I jeszcze jedno, Szanowni Państwo. W niedawnym wywiadzie prasowym Profesor Adam Strzembosz stwierdził: *Jeszcze Polska nie umarła, póki obywatele bronią demokracji na ulicy, a sędziowie w sądach* (Newsweek, lipiec br.). Potraktujmy to jako ten ostatni, szczególnie most, na który chciałem zwrócić Państwa uwagę. **Most do przyszłości**. Naszego Laureata nie opuszcza wiara w lepszą przyszłość

naszego państwa, w praworządność i niezależne sądy. A Jego dorobek i postawa odbierają rządzącym moralny mandat do dokonywania tego typu zmian w sądownictwie. Można jednak powiedzieć, że po ostatniej decyzji Trybunału Sprawiedliwości UE pojawiło się światło w tunelu. To zasługa także konsekwentnego nacisku społeczeństwa obywatelskiego. Od nas samych jednak zależy, czy to światło poprowadzi nas do wyjścia, czy tylko raz jeszcze boleśnie nam uświadomi, że tunel istnieje. A jeśli zaprowadzi nas do wyjścia, to być może będzie nas czekała jeszcze trudniejsza sztuka – odbudowywania demokratycznego państwa prawa.

W XIX wieku eksperci w następujący sposób oceniali projekty naszego rodaka Ernesta Malinowskiego: *„Projekt inżyniera Ernesta Malinowskiego przewiduje przeprowadzenie linii kolejowej na wysokości prawie 5000 m n.p.m., a to jest niemożliwe. Również zaprojektowane przez niego mosty i żelazne wiadukty są jeszcze mało znane w technice, obliczenia wątpliwe, a realizacja ryzykowna.”* Okazało się, że jednak intuicja, doświadczenie, wiedza naukowa i konsekwencja przyniosły sukces. Ernest Malinowski nie tylko połączył góry, ale wręcz dwa oceany – Pacyfik i Atlantyck.

Podobnie teraz – gdybyśmy zastanowili się jak w przyszłości odbudować demokratyczne państwo prawne, wielu ekspertów powiedziałoby, że to niemożliwe, niezwykle trudne, podziały w narodzie są trwałe, a dokonane zmiany nieodwracalne. Ale jeśli są z nami tacy arcy mistrzowie sztuki łączenia, jak Prof. Adam Strzembosz, posiadający nie tylko wbudowany kompas moralny, ale wręcz żyroskop, to wszystko jest możliwe. Damy radę. Prędzej czy później naprawimy stare mosty i zbudujemy nowe, które będą stanowiły mocną podstawę funkcjonowania w pełni demokratycznej Polski oraz niezależnych sądów.

Dziękuję Panie Profesorze, że jest Pan dzisiaj z nami.
dr Adam Bodnar

fot. Michał Buczek

foto. Marcin Kiedio

Słowo Laureata, prof. Adama Strzembosza, wygłoszone z okazji odebrania Nagrody „Pontifici-Budowniczemu Mostów”

Szanowni Państwo,

nie potrafię tak pięknie mówić jak pan dr Bodnar, któremu serdecznie za laudację dziękuję, ale spróbuję powiedzieć parę słów, też w pewnym sensie odwołujących się do jego wystąpienia.

Zanim przywitam tu na tej sali wiele znanych mi osób, ogromną ilość moich przyjaciół, z różnych okresów mojego życia, to chcę się przed nimi w pewnym sensie wytłumaczyć. Zdarzyło mi się niedawno, że pewna Pani zapytała mnie – jakie to jest dziwne i czy to jest możliwe, że katolik występuje w różnych mediach laickich, często niechętnych Kościołowi, i występuje często przeciwko różnym planom czy działaniom osób, które mają poparcie – jak ta osoba powiedziała – większości polskich katolików.

Ja na to pytanie chcę odpowiedzieć. Pragnę zacząć od tego, że największe różnice między ludźmi, niewolnikiem i jego Panem, Grekiem i Żydem, kobietą i mężczyzną, zniósł w sposób najmocniejszy Jezus Chrystus, mówiąc że tych różnic już nie ma. Mówi to też zdanie świętego Pawła – tych różnic nie ma – i to było podstawą nie tylko zawalenia się ustroju starożytnego Rzymu, ale to było też z latami, z wiekami, przy ogromnych błędach, podstawą ukształtowania się praw człowieka i praw obywatela.

Ochrona tego człowieka, który reprezentuje tak olbrzymią godność, bo jest synem Bożym, i ma takiego brata i tak powinien odnosić się do innych swoich bliźnich, tam te prawa człowieka oparte na godności człowieka, nawet tam, gdzie zanikają więzi czy wiara chrześcijańska, pozostały niezmienną, olbrzymią wartością.

Jeżeli ja bronię tych wartości, które mają w moim przekonaniu – inni mogą myśleć inaczej – źródła w chrześcijaństwie. Jeżeli ja je bronię z tymi, którzy je też bronią, to ja nie patrzę, czy to jest ateista, czy to jest katolik, czy to jest człowiek poszukujący, czy taki, który już znalazł Boga. Ja z

nimi się łączę, bo mamy wspólne wartości, wspólne cele i samotnie nikt z nas ich nie osiągnie.

Chcę powiedzieć jeszcze, że pewne rozwiązania ustrojowe – chociaż Kościół Katolicki nie powinien, chociaż czasem mieszczą się do polityki, Kościół Katolicki nie określa ustroju, który ocenia jako bardzo dobry albo niedobry, bo to historycznie różnie wygląda – ale w pewnych względach właśnie dlatego, żeby obronić ludzką godność i te prawa, które z tego wynikają powiedział ustami swoich papieży, ustami Leona XIII pod koniec XIX wieku, że ochrona człowieka jest najlepsza w takim państwie, gdzie oddzielono władzę ustawodawczą od władzy wykonawczej i sędziowskiej. Trójpodział władzy służy człowiekowi. Powtarzali to po „Rerum Novarum” różni inni papieże.

Nasz papież Jan Paweł II powiedział, wśród licznych swoich publicznych słownych i piśmiennych wystąpień, że demokracja, to znaczy ustrój oparty na woli większości, może się zawsze wyrodzić w ustrój wrogi człowiekowi, wrogi mniejszościom, wrogi słabym, wrogi niezorganizowanym. Ustrój demokratyczny może stać się autorytatywny, autorytarny, może stać się też ustrojem policyjnym.

Ja w imię tych wartości, które z Panem doktorem Bodnarem podzielamy, to znaczy wartości ludzkiej godności, z której wynikają prawa, o których wspominałem, działam w każdym środku masowego przekazu, gdzie jestem zaproszony. Byłem też w „Respublice”, bo mnie tam zaproszono, byłem w innych radiach, oczywiście korzystam z tych, które uważają, że to, co ja mówię, to nie są głupstwa, tylko to są rzeczy ważne.

Proszę Państwa wszystkim, całemu temu gremium, które mnie tak uhonorowało, wszystkim Państwu członkom Klubu, wszystkim przyjaciołom z wszystkich okresów mojego życia, a jak sobie ich przypominam, teraz tak na nich patrzę, to jestem wśród nich najstarszy. Otóż wszystkim tym przyjaciołom za obecność dziękuję i chcę na koniec powiedzieć, że ta Nagroda, nagroda Klubu Inteligencji Katolickiej, tak samo jak nagroda środowiska „Tygodnika Powszechnego”, umacnia mnie w przekonaniu, że nie jestem osamotniony walcząc o określone wartości w społeczeństwie polskim. *Dziękuję.*

prof. Adam Strzembosz, PONTIFEX 2018

Nagroda „PONTIFEXI – Budowniczemu Mostów”

W 50-lecie założenia warszawskiego Klubu Inteligencji Katolickiej (2006 r.) zarząd ustanowił doroczną nagrodę „PONTIFEXI”, czyli „Budowniczemu mostów”. Każdego roku tytuł Pontifexa przyznawany jest jednej osobie „za zasługi w szerzeniu wartości dobra wspólnego, dialogu i poświęcenia na rzecz bliźnich”.

Kapitułę Nagrody stanowią Członkowie Honorowi KIK:

Halina Bortnowska, Izabela i Paweł Broszkowscy, prof. Krzysztof Byrski, prof. Bohdan Cywiński, prof. Kazimierz Czapliński, bp Bronisław Dembowski, Izabela Dzieduszycka, dr Stanisław Latek, prof. Stanisław Luft, Anna i Krzysztof Łoskotowie, Anna Radziwiłłowa, Krystyna Sieroszewska, Zygmunt Skórzyński, dr Krzysztof Śliwiński, dr Paweł Rościszewski, Zofia i Andrzej Wielowieyscy, Jan Turnau, Stefan Wilkanowicz, Henryk Wujec, dr Krzysztof Ziołkowski.

Dotychczas laureatami nagrody zostali: prof. Andrzej Zoll (2006), abp Henryk Muszyński (2007), Krzysztof Czyżewski (2008), prof. Krzysztof Zanussi (2009), Danuta Baszkowska (2010), + s. Rafaela FSK – Urszula Nałęcz + (2011), bp. Zdzisław Tranda (2012), dr Helena Pyz (2013), + ks. dr Jan Kaczowski + (2014), o. Ludwik Wiśniewski OP (2015), ks. prof. Tomáš Halik (2016) oraz abp Wojciech Polak (2017).

Informacja za stronę: www.kik.waw.pl/nagroda-pontifici

WYDARZENIA KIK Z OKAZJI 100-LECIA ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI

Kanon wolnych Polaków

Rocznica stulecia odzyskania niepodległości skłoniła nas do postawienia pytania: Jakie wydarzenia oraz procesy zachodzące w Polsce w ciągu minionych 100 lat mają największe znaczenie dla naszej współczesności i pomagają mierzyć się z wyzwaniami stojącymi dzisiaj przed naszym narodem i państwem?

Pierwsi na to pytanie spróbowali odpowiedzieć autorzy kwartalnika „Więź” w najnowszym, jesiennym numerze. Tak powstał Kanon wolnych Polaków – osiem tekstów o procesach i bohaterach, które mają być inspiracją do dalszego myślenia na ten temat.

Następny etap to listopadowe warsztaty historyczne, w czasie których uczestnicy – ludzie w różnym wieku i z różnych środowisk – pogłębią refleksję nad kanonem. Owocem pracy warsztatowej będzie zestawienie wydarzeń, procesów i postaci ostatnich 100 lat historii Polski, które mogą nam dzisiaj pomóc, zwłaszcza ludziom młodym urodzonym w wolnym kraju, kształtować nowoczesne postawy patriotyzmu.

Po tych warsztatach chcielibyśmy zaprosić Państwa na **prezentację** autorskiego projektu **Kanonu wolnych Polaków, która odbędzie się 28 listopada o godz. 19 w siedzibie KIK, ul. Freta 20/24A.**

Po prezentacji do Kanonu odniosą się i zaproponują własne uzupełnienia historycy, m.in. prof. Andrzej Friszke i prof. Andrzej Mencwel.

Chcielibyśmy aby to spotkanie było inspiracją dla wszystkich Państwa do zastanowienia się nad najnowszą historią Polski. Taka refleksja i rozmowa na ten temat może być ważnym sposobem upamiętnienia tej szczególnej rocznicy.

Jacek Cichocki, członek Zarządu KIK

„Marzenia o wolności.

W setną rocznicę Niepodległości” Wystawa prof. Bohdana Cywińskiego

Świętujemy w tym roku stulecie odzyskania niepodległości przez Polskę. Po 123 latach politycznego niebytu i narodowej niewoli państwo polskie powróciło do istnienia, Polacy odzyskali pełnię swoich praw.

Pierwsza wojna światowa i towarzyszące jej dramatyczne wydarzenia polityczne ogromnie zmieniły całą mapę naszej części Europy i los wielu zamieszkujących ją narodów. Naszych sąsiadów i pobratymców – jak nazywał ich Jan Paweł II. Wciąż jeszcze za mało o nich wiemy, za rzadko o nich myślimy, za słabo rozumiemy ich zróżnicowane doświadczenia, bóle i dążenia, porażki i osiągnięcia.

Dlatego (...) chcemy zaprezentować wystawę przedstawiającą w syntetycznym skrócie ówczesną sytuację Czechów, Słowaków, Chorwatów, Serbów, Rumunów Siedmiogrodzkiej, Węgrów, Finów, Estończyków, Łotyszy, Litwinów, Białorusinów i Ukraińców. Zapraszamy do krótkiej refleksji, kim wtedy byli, czego pragnęli i czym dla nich stała się tamta dziejowa zawierucha sprzed stu lat.

Tekst wystawy (...) przygotował historyk prof. dr hab. Bohdan Cywiński. Opracowanie graficzne wykonała pracownia Czwarta Fala. Pomysłodawcami wystawy są Przemysław Fenrych i Krzysztof Stanowski. Projekt koordynowała Teresa Kapela.

(Przewodnik uczestnika XI Zjazdu Gnieźnieńskiego, s. 60)

Inauguracja Wystawy miała miejsce 21 września 2018 r. podczas XI Zjazdu Gnieźnieńskiego.

Warszawski wernisaż wystawy wraz z wykładem wprowadzającym prof. Bohdana Cywińskiego odbędzie się w środę, 14 listopada o godz. 18 w siedzibie KIK, ul. Freta 20/24A.

Jakub Kiersnowski, prezes KIK

Czy odzyskanie niepodległości było wydarzeniem rewolucyjnym?

Zapomniane oblicze pierwszych rządów II RP

O odzyskaniu niepodległości mówi się dziś głównie w kontekście geopolitycznym. Słusznie, bo gdyby nie korzystna konstelacja międzynarodowa i jej znakomite wykorzystanie przez polskie elity, nie byłoby wolnej Polski. Jednakże odrodzona Rzeczpospolita niosła ze sobą także daleko idące reformy społeczne i gospodarcze. W czasie spotkania postaram się nieco przybliżyć tę działalność rządów Daszyńskiego, Moraczewskiego, Paderewskiego i Witosa.

Wykład odbędzie się w środę, 21 listopada o godz. 18 w siedzibie KIK, ul. Freta 20/24A.

*Stanisław Zakroczyński,
redaktor Magazynu Kontakt,*

*autor wywiadu-rzeki z prof. Adamem Strzemboszem,
stały współpracownik Domu Spotkań z Historią*

Koncert zespołu „Randeo Anima” w 100-lecie odzyskania Niepodległości

W niedzielę 11 listopada, w dniu Narodowego Święta Niepodległości zespół muzyczny „Randeo Anima” z Wileńszczyzny będzie towarzyszył z oprawą muzyczną podczas Mszy świętej w kościele św. Marcina o godz. 9.30. Po nabożeństwie odbędzie się krótki koncert pieśni patriotycznych.

Ci z Państwa, którzy mieli okazję spotkać się z tym niezwykłym zespołem, czy to rok temu w Klubie, czy latem podczas dwóch koncertów w Świdrze, pamiętaj jak wzruszających chwil potrafią nam dostarczyć.

*Marek Kielanowski,
przewodniczący Sekcji Wschodnioeuropejskiej*

XXXVIII PIELGRZYMKA KLUBÓW INTELIGENCJI KATOLICKIEJ NA JASNĄ GÓRĘ

W niedzielę, 17 listopada br. po raz 38. przed cudownym obrazem Jasnogórskiej Pani zbiorą się członkowie Klubów Inteligencji Katolickiej z całej Polski na tradycyjnej Pielgrzymce, by dziękować Bogu za kolejny rok pracy i prosić Go o błogostawieństwo na dalsze lata działalności.

Program Pielgrzymki przedstawia się następująco:

09.30 – Msza św. w Kaplicy Cudownego Obrazu Matki Bożej pod przewodnictwem ks. bp. dra Krzysztofa Wętkowskiego i koncelebrowana przez kapelanów Klubów;

11.30 – 13.30 wykłady w Kaplicy Różańcowej;

11.30 – 12.30 ks. bp. Krzysztof Wętkowski – „Kościół – Państwo Polskie: 1918 – 2018”;

12.30 – 13.30 red. Jacek Dziejdzina „Gość Niedzielny” – „Kościół przyszłości – wszystko od nowa?”;

13.45 – Modlitwa i złożenie kwiatów pod pomnikiem Prymasa Kardynała Stefana Wyszyńskiego;

14.00 – Droga Krzyżowa na Wałach Jasnogórskich – prowadzi KIK Płock i złożenie kwiatów pod pomnikiem św. Jana Pawła II.

Osoby zainteresowane udziałem w pielgrzymce proszone są o zgłaszanie się telefonicznie (22 827 39 39) lub mailowo (kik@kik.waw.pl) do sekretariatu Klubu do dnia 14 listopada. W zależności od liczby zgłoszonych osób Klub zaleca możliwie najlepszy sposób podróży do Częstochowy.

*Stanisław Latek,
współprzewodniczący Porozumienia KIK*

CHÓR ARS CANTATA

Z okazji stulecia odzyskania przez Polskę Niepodległości chór Ars Cantata zaprasza na dwa koncerty.

„Gdzie jesteście ułani?” – koncert odbędzie się 4 listopada o godz. 18:45 w kościele Matki Bożej Saletyńskiej, ul. Popularna 46, Warszawa-Włochy.

Podczas koncertu usłyszemy najpiękniejsze pieśni ułańskie, utwory patriotyczne i piosenki żołnierskie w opracowaniach na chór mieszany. Będzie również wspólne śpiewanie z publicznością oraz wzmianki na temat etosu ułańskiego i ciekawostki z życia ułanów w II RP.

NIEDZIELA
4 LISTOPADA 2018 r. godz. 18:45
**Kościół Matki Bożej Saletyńskiej
w Warszawie** ul. Popularna 46

Wystąpi
Chór kameralny
Ars Cantata
pod dyrykcją
Anny Celmer-Falkiewicz

Podczas koncertu usłyszemy najpiękniejsze pieśni ułańskie, utwory patriotyczne, piosenki żołnierskie w opracowaniach na chór mieszany. Będzie również wspólne śpiewanie z publicznością oraz ciekawostki na temat etosu ułańskiego i życia ułanów w II RP.

WSTĘP WOLNY!

Projekt współfinansuje m.st. Warszawa
STOLICA WOLNOŚCI
Organizator: kik
Współorganizator: Collegium Civitas

„Niepodległa Wola Nasza” – koncert odbędzie się 11 listopada o godzinie 18.45 w Katedrze Polowej Wojska Polskiego, ul. Długa 13/15, Warszawa.

W programie koncertu będzie wykonana „Msza Polska” Jana Maklakiewicza na chór mieszany, sopran lub tenor i organy. Kompozycja ta powstała w styczniu i lutym 1944 roku z myślą o duchowym pokrzepieniu i podtrzymaniu w Polakach nadziei na szybkie wyzwolenie kraju. Polski tekst Mszy, autorstwa Marii Heleny Szyrkówny, zawiera liczne akcenty patriotyczne. Msza Polska to utwór o głębokiej wymowie emocjonalnej, a jej głównym motywem jest modlitwa o pokój.

Program uzupełnią najpiękniejsze polskie pieśni patriotyczne w opracowaniach na chór mieszany.

Zaprasza Zespół chóru kameralnego „Ars Cantata”

Organizatorem obu koncertów jest Klub Inteligencji Katolickiej. Współfinansowanie: Miasto Stołeczne Warszawa.

NIEDZIELA
11 LISTOPADA 2018 r. godz. 18:45
**Katedra Polowa Wojska Polskiego
w Warszawie** ul. Długa 13/15

W programie:
Jan Maklakiewicz – „Msza polska”
oraz najpiękniejsze polskie
pieśni patriotyczne
w opracowaniach na chór mieszany.

Wystąpią
Barbara Zamek – sopran
Adam Hryniewicz – organy
Chór kameralny „Ars Cantata”
Anna Celmer-Falkiewicz – dyrygent

WSTĘP WOLNY!

Projekt współfinansuje m.st. Warszawa
STOLICA WOLNOŚCI
Organizator: kik
Współorganizator: Collegium Civitas

WARSZTATY CHORAŁU GREGORIAŃSKIEGO

Chorał gregoriański był przez wieki śpiewany przez zakonników i zakonnice. W znacznej większości nie byli to zawodowi muzycy, lecz pobożni chrześcijanie. A więc i my wszyscy możemy śpiewać przynajmniej od czasu do czasu utwory chorałowe, ozdabiając nimi msze i nabożeństwa. Nie ma się czego bać i nie zrzucamy tego tylko na zawodowców ;-).

Schola Sekcji Rodzin chciałaby, aby począwszy od Adwentu, podczas klubowych Mszy (oprócz innych pieśni) były obecne śpiewy chorałowe i aby wszyscy mogli się w nie włączyć. W tym celu organizujemy warsztaty, na które zapraszamy wszystkich, młodszych i starszych! Warsztaty odbędą się w **piątek 23 listopada od godziny 18.30 do 20.30 w KIK-u.**

Jak to będzie wyglądać?

- nauczymy się kilku najbardziej popularnych utworów chorałowych;
- zobaczymy jak wygląda ich tekst i notacja;
- dowiemy się kiedy pieśni powstały i jak były wykonywane.

Warsztaty poprowadzi **Michał Siciarek**, z zawodu muzykolog po ATK, który swego czasu intensywnie zajmował się chorałem gregoriańskim – między innymi prowadził scholę gregoriańską, która śpiewała w kościele św. Marcina. Do zobaczenia!

Anna Siciarek

SEKCJA RODZIN

Walne Zebranie Sekcji Rodzin

Kochani!

Serdecznie zapraszamy na **Walne Zebranie Sekcji Rodzin**, które odbędzie się w sobotę **24 listopada 2018 r.** w lokalu Klubu przy ul. Freta 20/24A. [Rejestracja uczestników rozpocznie się o godz. 9:30](#), początek zebrania o 10:00.

Sprawozdanie z działalności Sekcji i pracy zarządu SR w mijającej dwuletniej kadencji wysłamy do Was e-mailem. Będzie ono również dostępne w naszym sekretariacie.

Pozdrawiamy i do zobaczenia!

Zarząd SR

W październiku w Sekcji Rodzin dużo się działo. Odbłyły się pierwsze po wakacjach spotkania grup, a także poobozowe spotkania kadr z rodzicami, na których omawiane były obozy letnie i plany na obecny rok. Wychowawcy planują już obozy zimowe, które odbędą się w przerwie między Bożym Narodzeniem a Nowym Rokiem. Obozy będą krótkie, dlatego nie wszystkie grupy decydują się na wyjazd w góry – rozważane są m. in. Kielecczyzna, Mazury, Puszcza Białowieska i okolice Warszawy.

Staje się powoli tradycją, że na początku nowego roku pracy kadry grup młodszych wyjeżdżają na dwudniowe seminarium. W tym roku odbyło się ono w dniach 20-21 października w Józefowie pod Warszawą. Na spotkaniu rozmawialiśmy o współpracy w kadrze, programach realizowanych na obozach, o sukcesach i problemach wychowawczych i organizacyjnych. Psycholog pomagał zrozumieć zachowania dzieci, radził jak reagować w trudnych sytuacjach, jak stawiać granice (dzieciom i rodzicom!). Gość specjalny – prof. Krzysztof Meissner zainspirował nas do refleksji nad doskonałością praw przyrody i granicami ludzkiego poznania, a ksiądz Tomasz Łukasiuk poprowadził rozważania na temat drogi wiary chrześcijanina, na której przeplatają się momenty radosne i chwile zwątpienia. Oczywiście nie zabrakło wspólnej modlitwy i Mszy świętej. W sobotę, na koniec pracowitego dnia, wychowawcy mogli wreszcie przejść do swojego ulubionego punktu programu, czyli „czasu wolnego”. Życie towarzyskie kwitło do późnych godzin...

W połowie października młodzież klubowa gościła w swoich domach młodych Czechów z liceum arcybiskupiego w Pradze. Ich pobyt zainicjował i koordynował Rafał Świeżak, a od strony Czechów – jeden z nauczycieli, Honza Linka. Ośmioro uczniów (6 dziewczynek i 2 chłopców) wraz z dwójkiem nauczycieli spędziło w Warszawie 3 dni. W piątek i w niedzielę zwiedzali m. in. Muzeum Polin i Muzeum Powstania Warszawskiego, a w sobotę oprowadzali ich po Warszawie gospodarze – oglądali m. in. panoramę Warszawy z tarasu Pałacu Kultury, karmili wiewiórki w Łazienkach, odwiedzili Centrum Nauki Kopernik i podziwiali iluminacje w Wilanowie. Na zakończenie pobytu młodzież, opiekunowie i rodziny polskie spotkali się w siedzibie Klubu – było ciasto, opowieść o KIK-u, wspólne gry, śpiewy i nawet tańce narodowe! Wieczór zakończył się Mszą świętą u św. Marcina. Wiosną planowana jest rewizyta i wspólne zwiedzanie Pragi.

Bardzo dziękujemy pomysłodawcom, organizatorom i rodzinom, które zdecydowały się gościć młodych Prażan.

*Ola Brochocka, Ania Sikorska,
Zarząd Sekcji Rodzin*

**SEKCJA WSPÓŁPRACY
Z KATOLIKAMI NA WSCHODZIE****śp. Stefania Sznee (1915–2018)**

Z zalem zawiadamiamy, że 25 września odeszła do Pana nasza koleżanka Stefania Sznee – nasza Stenia.

Do Klubu należała od roku 1958. Od wielu lat była członkiem zwyczajnym, należała do grona założycieli naszej Sekcji powołanej na początku lat 90-tych.

Śp. Stefania Sznee dożyła pięknego wieku 103 lat, będąc do niedawna najstarszym członkiem Klubu.

Zapamiętamy Ją jako osobę głęboko wierzącą, ciekawą świata, życzliwą ludziom i uczynną.

Niemal do ostatnich lat życia uczestniczyła w życiu Sekcji, pomimo że siły nie pozwalały Jej już fizycznie uczestniczyć w spotkaniach.

Dziś dziękujemy Panu Bogu za jej piękne życie i otaczamy naszą modlitwą pozostałą w smutku Rodzinę.

Śp. Stefania Sznee spoczęła na Cmentarzu Północnym w Warszawie u boku męża, z którym przeżyła 66 szczęśliwych lat.

Wieczny odpoczynek racz Jej dać Panie!

Przyjaciele

z Sekcji Współpracy z Katolikami na Wschodzie

SEKCJA WSCHODNIOEUROPEJSKA**Kolonie rodzinne i terapeutyczne dla dzieci – ofiar działań wojennych i konfliktu zbrojnego na Wschodzie Ukrainy**

Pod koniec października Sekcja Wschodnioeuropejska zorganizowała kolejną ośmiodniową edycję kolonii rodzinnych dla dzieci żołnierzy poległych w walkach z rosyjską agresją na Ukrainie. Tym razem naszym partnerem była Szkoła Podstawowa im. św. Teresy w Podkowie Leśnej. Jesteśmy

pod ogromnym wrażeniem pracy i zaangażowania całej społeczności szkolnej. Na czas pobytu naszych gości pan Dyrektor Grzegorz Dąbrowski tak zmodyfikował zajęcia lekcyjne, aby dostosować je do wizyty naszych gości, a uczniowie z rodzin przyjmujących dzieci ukraińskie miały w tych dniach specjalne prawa w zakresie odpytowania i sprawdzianów.

Przyjazd grupy planowany był na sobotę ok. godz. 9 rano, ale już o 6 dostaliśmy wiadomość, że wszyscy są już na miejscu, więc na obiecane śniadanie musieli trochę poczekać. Sobota i niedziela to były tradycyjne już dni w rodzinach. Ukraińskie dzieci uczestniczyły w codziennym, acz na pewno trochę odświętnym życiu rodzinnym. Były wyprawy na basen, na wycieczki, spotkania rodzinne, zakupy i oczywiście niedzielna Msza święta.

Dzieci ukraińskie wraz z przyjmującymi ich rodzinami w szkole św. Teresy w Podkowie Leśnej.

W poniedziałek były specjalne zajęcia integracyjne, ćwiczenia z robotyki, prace komputerowe i gry zespołowe. Dzięki temu nasi goście mogli poznać się nie tylko ze swoimi gospodarzami, ale i z innymi rówieśnikami. Wielkie wrażenie zrobiła też na nich sama szkoła, jakże różna od tych, które większość zna ze swojego kraju.

We wtorek pojechaliśmy do pobliskiego ośrodka jeździeckiego, gdzie oprócz samej jazdy konnej mieliśmy ognisko z pieczeniem kiełbasek. Bardzo dziękujemy Bietce Konopce i wszystkim pracownikom ośrodka jeździeckiego w Kozerkach za wspaniałe przyjęcie. Pogoda niezbyt nas rozpieszczała, w pewnym momencie zaczął padać deszcz, więc korzystając z wolnego czasu całą grupą odwiedziliśmy Muzeum Motoryzacji w Otrębusach. Tam okazało się, że jedna z pracownic pochodzi z Ukrainy i jej mąż też jest żołnierzem, więc z chęcią podjęła się roli tłumacza. To był jedyny dzień bez Kasi, która zawsze pełni również funkcję tłumacza. Ekspozycja starych samochodów jest tylko częściowo zadaszona, a dzieci były już bardzo zmoknięte i przemarznięte. W związku z tym bardzo ucieszyło nas, że pani dyrektor Muzeum zaprosiła nas wszystkich na gorącą herbatę w ciepłym pomieszczeniu.

W środę choć pogoda nadal nie była najlepsza, nasi goście razem z dziećmi goszczących ich rodzin pojechały do Puszczy Kampinoskiej, gdzie oprócz ciekawej wycieczki odbyły się zajęcia edukacyjne prowadzone przez pracowników Kampinoskiego Parku Narodowego. Po takich atrakcjach

wspólny obiad w zajeździe w Zaborowie smakował wyśmienicie.

Środa to kolejny dzień zajęć poza szkołą. Rano cała grupa z Kasią udała się do parku trampolin, gdzie wreszcie do woli mogli zużyć nagromadzoną energię. Wczesnym popołudniem dzieci przyjechały do Klubu, gdzie były zaplanowane zajęcia z arteterapii. Zajęcia prowadzone były przez wykwalifikowanych terapeutów, a wszystko koordynowała i tłumaczyła Kasia. W ramach zajęć dzieci najpierw odwzorowywały na arkuszach papieru swój cień, a potem za pomocą farb wypełniały je kompozycjami mającymi odwzorować ich wnętrze. Trzeba przyznać, że analiza tych prac robiła na nas wrażenie. Jak Państwo wiedzą ten projekt jak i jego następne trzy tury, które odbędą się w Murzasichlu w prawie 90% finansowany jest ze środków Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. W związku z tym czwartkowe zajęcia w Klubie odwiedziła Szefowa Departamentu Humanitarnego KPRM p. Minister Beata Kempa. Sam projekt i jego realizacja przez Klub spotkały się ze strony p. Minister z dużym uznaniem. Wizyta była relacjonowana przez wielu dziennikarzy, co wprowadziło sporo zamieszania, ale upominki przygotowane przez Kancelarię i miłe rozmowy szybko przywróciły im dobry nastrój.

Spotkanie w Klubie z p. Minister Beatą Kempą.

Piątek to był ostatni dzień w szkole. Po wspólnych zajęciach sportowych dzieci udały się do goszczących ich rodzin, gdzie wspólnie z gospodarzami przygotowywały potrawy na wieczorną uroczystość. O 17.30 spotkaliśmy się wszyscy pobliskim kościele św. Krzysztofa, gdzie pod przewodnictwem księdza proboszcza odmówiliśmy wspólnie po polsku i po ukraińsku różaniec w intencji pokoju na Ukrainie. Serce się ścisnęło kiedy w czasie modlitwy na twarzach tych dzieci widzieliśmy łzy. Potem powiedzieli nam, że było to dla nich wspaniałe i wzruszające przeżycie. Po nabożeństwie w szkole odbyła się uroczystość podsumowująca pobyt. Poza Panem Dyrektorem wystąpiła przedstawicielka ambasady Ukrainy, Pan Burmistrz Podkowy Leśnej, a także wiceprezes KIK Piotr Ciacek, którego dwujęzyczne

przemówienie zrobiło ogromne wrażenie. A potem już był poczęstunek i wręczanie prezentów, które zorganizowali rodzice ze szkoły. Dzieci z uroczystości wyszły oszołomione i obładowane paczkami. Nie zapomniano też o opiekunkach paniach Raisie i Swietłanie, a także o panu kierowcy. Oni też zostali obdarowani, by nie powiedzieć „puszczeni z torbami”.

Sobota i niedziela to kolejne dwa dni w rodzinach. Znowu wspólne wyprawy, zabawy, wizyty. Część najbardziej potrzebujących dzieci zostało „obkupionych” w najpotrzebniejsze ubrania, a jedno nawet przeszło konieczny zabieg stomatologiczny. Wszystko oczywiście dzięki pomocy i zaangażowaniu Rodziców ze szkoły św. Teresy. Bardzo im za to dziękujemy.

Specjalne serdeczne podziękowania za organizację i osobisty udział w większości punktów programu należą się Kasi Materkowskiej.

Jak niektórzy Państwo wiedzą na tydzień przed planowanym przyjazdem dzieci powstało z przyczyn niezależnych od Klubu zagrożenie, że ani ten, ani kolejne turnusy kolonii się nie odbędą. Chciałbym w tym miejscu osobiście podziękować Prezesowi Kubie Kiersnowskiemu, Janowi Hofmolkowi, a także p. Minister Beacie Kempie i wszystkim innym osobom, które przez swoje zdecydowane i skuteczne działanie nie dopuścili, żebyśmy zawiedli tych, którzy liczyli na naszą pomoc.

*Marek Kielanowski,
przewodniczący Sekcji Wschodnioeuropejskiej*

DRUM BUN

W piątek 26 października odbył się Walbun, czyli walne zebranie sekcji Drum Bun.

Do nowego Robura (zarządu sekcji) zostali wybrani:

- Szymon Świącicki (36 głosów);
- Karolina Strojnowska (31 głosów);
- Hania Rykowska (23 głosy).

Zgodnie z Zasadami działalności DB i ustaleniami dotychczasowego Robura w składzie na drugi rok zostaje Tesia Kądziała. Gratulujemy!

Nowy Robur będzie mógł zdecydować o dobraniu piętej osoby.

Frekwencja wyborcza wyniosła 39%. Dziękujemy wszystkim, którzy dotarli na Walbun!

Jednocześnie, po roku owocnej pracy, z Robura odchodzą: Maria Łoskot, Asia Gubrynowicz, Ignacy Szypulski, Jan Szypulski. Bardzo, bardzo dziękujemy za całą włożoną energię! Jesteśmy Wam bardzo wdzięczni.

*Relacjonował dla Państwa
Jerzy Traczyński*

KLUB ŻEGLARSKI SANTA MARIA

W sobotę, 27 października odbyło się Walne Wyborcze Zebranie Santa Marii. W obecności 23 członków poruszono ważne kwestie dotyczące klubu, jego stanu i przyszłości. Najważniejszym punktem tego spotkania było wybranie nowego Zarządu, w którego skład weszli:

Agata Kalwarczyk, Adam Skaczkowski, Dominik Jaraczewski – komandor.

Tym samym pożegnano i podziękowano za wspaniałą pracę poprzedniemu składowi, w którego skład wchodził: Dominik Jaraczewski (komandor), Piotrek Bogucki, Zuzia Sternicka, Włodek Pogłód i Robert „Tygrys” Rey.

Ponadto w ostatni weekend września odbyły się Jesienne Regaty KŻ Santa Maria 2018. Impreza odbyła się w zeszłą sobotę, pogoda cudownie dopisała – wietrznie i bardzo słonecznie☀ idealne warunki. Udało się zrealizować aż 4 biegi, w których wzięło udział 5 załóg! Dziękujemy za sportową rywalizację i powodzenia za rok!

W listopadzie będziemy domykać sprawy w Wolicy oraz na Krakowiaków i szykować ośrodek i jachty na sezon zimowy. Wszystkich chętnych zapraszamy do pomocy! Zostały do wyjęcia dwa jachty oraz pomost. Trzeba też schować łódki do hangaru, a niektóre przekantować.

Zachęcamy wszystkich do wspierania działań Klubu Żeglarskiego Santa Maria. Brak umiejętności żeglowania czy remontowania łódek nie powinien nikogo zniechęcać do przyjęcia członkostwa. Żeglowania można się od nas nauczyć, a my chętnie zapoznamy się z Waszą wiedzą i zapewnimy pole do wykorzystania indywidualnych kompetencji. Deklarację członkowską do Klubu Żeglarskiego Santa Maria można pobrać ze strony www.santa-maria.pl. Wypełnioną ankietę prosimy przesłać na adres santamaria@kik.waw.pl. Zapraszamy także do odwiedzenia nas na Facebooku gdzie znajdują się opisy różnych wydarzeń z życia Santa Marii.

*Z żeglarskimi pozdrowieniami,
Zarząd Klubu Żeglarskiego*

ZWARIOWANY EKUMENISTA

Poniedziałkowe nabożeństwo ekumeniczne w tym roku 5 listopada. Tym razem w świątyni luterańskiej przy pl. Unii Lubelskiej (godz. 18). Zapraszamy!

Jan Turnau

SEKCJA ESPERANTO

W trakcie dorocznych rekolekcji, które odbyły się w dniach 12-14 października 2018 w Częstochowie wysłuchaliśmy wykładów naszego krajowego duszpasterza ks. Romana Gmyrka i wzięliśmy udział w koncelebrowanej Mszy świętej w języku esperanto w kaplicy Matki Bożej.

Spotkanie listopadowe – w piątek 9 listopada – poświęcimy wspomnieniom śp. Koleżanek i Kolegów, którzy odeszli w ostatnim czasie.

Bohdan Wasilewski

KONFERENCJA PRZESTRZEŃ ZNACZĄCA PROGRAMY IDEOWO – IKONOGRAFICZNE WSPÓŁCZESNYCH ŚWIĄTYŃ „SYMBOLICZNYCH”

W dniach 6-8 grudnia br. odbędzie się konferencja pt. *Przestrzeń znacząca. Programy ideowo - ikonograficzne współczesnych świątyń "symbolicznych"*

W odpowiedzi na ogłoszony przez Archidiecezję Warszawską konkurs na wystrój wnętrza Świątyni Opatrzności, chcemy wspólnie zastanowić się nad problemem idei wnętrza sakralnego, poprzez poszukiwanie analogii, które mogą pomóc w procesie dochodzenia do ostatecznego kształtu wnętrza Świątyni Opatrzności.

Po przedyskutowaniu w ujęciu historycznym, teologiczno – liturgicznym i społecznym problematyki Świątyni Opatrzności Bożej, chcielibyśmy przyrzeć się kilku współczesnym realizacjom sakralnym, które, oprócz uniwersalnej symboliki chrześcijańskiej, mają w swoim programie wnętrza przekazywać szczególne przesłanie, związane z historią wspólnoty, lub jakimś specjalnym aspektem orędzia chrześcijańskiego. Konferencję przygotowujemy we współpracy z Pracownią Architektury Sakralnej i Monumentalnej, Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej, Katedrą Ukrainistyki, Wydziału Lingwistyki Stosowanej Uniwersytetu Warszawskiego i Centrum Myśli Jana Pawła II.

Więcej informacji opublikujemy już niebawem na stronie internetowej Klubu.

Współorganizatorzy:
*Klub Inteligencji Katolickiej w Warszawie,
Archidiecezja Warszawska,
Pracownia Architektury Sakralnej i Monumentalnej,
Wydział Architektury Politechniki Warszawskiej,
Katedra Ukrainistyki, Wydział Lingwistyki Stosowanej
Uniwersytetu Warszawskiego.
Centrum Myśli Jana Pawła II.*

POKÓJ MIĘDZY KOŚCIOŁAMI UKRAINY I ROSJI JEST MOŻLIWY

W dniach 2-3 października br. w Kijowie spotkała się po raz drugi Komisja „Prawda, sprawiedliwość i pojednanie między Rosją, Ukrainą i Unią Europejską”. Organizatorami byli Akademia Kijowsko-Mohylańska z Kijowa, Kolegium Bernardynów z Paryża, Ukraiński Uniwersytet Katolicki ze Lwowa oraz Stowarzyszenie Memoriał z Moskwy. W spotkaniu wzięło udział ponad 30 intelektualistów oraz duchowych z Ukrainy, Rosji oraz krajów Unii Europejskiej, w tym z Polski. Celem spotkania jest wspólna ukraińsko-rosyjska praca na rzecz pojednania pomiędzy narodami, pomimo impasu w politycznych negocjacjach, przy wsparciu przedstawicieli Unii Europejskiej. Z Polski Klub Inteligencji Katolickiej reprezentowała Marta Titaniec.

Końcowa deklaracja z drugiego spotkania: **Pokój między Kościołami Ukrainy i Rosji jest możliwy.**

Drugie seminarium Komisji „Prawda, sprawiedliwość i pojednanie między Rosją, Ukrainą i Unią Europejską” odbyło się w Kijowie w dniach 2-3 października 2018 r. Dyskusja odbyła się w Instytucie św. Tomasza z Akwinu oraz w Otwartym Uniwersytecie Prawosławnym Świętej Sofii-Mądrości Bożej, z udziałem przyjaciół z Kolegium Bernardynów, Centrum św. Klemensa, Stowarzyszenia Memoriał, Akademii Kijowsko-Mohylańskiej, Ukraińskiego Uniwersytetu Katolickiego, przy wsparciu „L'Oeuvre d'Orient” i OBWE.

Rosyjska wojskowa agresja przeciwko Ukrainie trwa już ponad cztery lata, codziennie przynosząc nowe ofiary, nie tylko wśród żołnierzy, ale także cywili.

Uczestnicy seminarium omówili tematy „Kościół, wojna i pokój” oraz konflikty między Kościołami Rosji i Ukrainy w kontekście ich relacji z Rzymem i Konstantynopolem.

Idąc za ewangelicznymi przykazaniem, Kościoły są powołane do tego, by przyczyniały się do budowania pokoju między walczącymi stronami i państwami. Realizacja tego zadania jest niemożliwa bez chęci mówienia niezakłamanej prawdy w języku zrozumiałym dla społeczeństw po obu stronach konfliktu.

Z przykrością zmuszeni jesteśmy stwierdzić, że Rosyjska Cerkiew Prawosławna jest współodpowiedzialna za kształtowanie ideologii konfrontacji oraz za niechęć do zaakceptowania suwerennej ukraińskiej państwowości i narodu ukraińskiego.

W sytuacji, gdy oficjalni przedstawiciele Rosyjskiego Kościoła Prawosławnego, zarówno w Rosji, jak i na Ukrainie, nie chcą prowadzić równoprawnego dialogu ze stroną ukraińską, chrześcijanie, jako wierni Kościoła Chrystusowego i przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego, przejmują na siebie tę odpowiedzialność.

Świadomi naszej odpowiedzialności za przyszłość naszych narodów i Kościołów jesteśmy wezwani do wykorzystania z każdej okazji do dialogu – z wiarą, że droga wiodąca do pojednania i trwałego pokoju polega na wspólnym poszukiwaniu prawdy i sprawiedliwości.

Podczas dyskusji o trudnych i sprzecznych faktach z historii naszych Kościołów doszliśmy do porozumienia w następujących kwestiach:

1. Przyznanie kanonicznej autokefalii Cerkwi Prawosławnej Ukrainy jest naturalnym rezultatem jej tysiącletniego rozwoju. Taka decyzja w obecnej sytuacji jest podyktowana troską o jedność Kościoła prawosławnego Ukrainy. Umożliwi to twórczy rozwój kijowskiej tradycji chrześcijańskiej otwartości, różnorodności i zapewniania prawdziwej duszpasterskiej opieki swoim mieszkańcom. Jednocześnie ci wierzący, którzy nie chcą przyłączyć się do niezależnego Kościoła lokalnego, powinni mieć zapewnione prawo swobodnego wyboru swej kanonicznej jurysdykcji.

Wierzimy również, że powstanie lokalnego Kościoła Ukrainy będzie miało pozytywny wpływ na Rosyjski Kościół Prawosławny, stwarzając warunki do przemyślenia jego historii, pozbycia się imperialnej ideologii i przyszłego dialogu z prawosławnymi wspólnotami na Ukrainie i w świecie.

2. Droga do pełni jedności Kościoła ukraińskiego i konstruktywnych relacji między Kościołami nie skończy się na przyznaniu autokefalii (tomosu) prawosławnym chrześcijanom na Ukrainie. Należy kontynuować dialog między wpływowymi centrami chrześcijańskiego świata: Rzymem, Konstantynopolem i Moskwą, które z kolei powinny postrzegać Kijów nie jako kwestię sporną, ale jako równoprawnego partnera, a Ukrainę nie jako terytorium wojny, lecz przestrzeń dialogu i konstruktywnej współpracy.

3. Różne etapy historii Kościołów tradycji kijowskiej wymagają nowego przemyślenia, aby uzdrowić stare rany i szukać odpowiedzi na wyzwania naszych czasów.

Niestety, ani Rosyjski Kościół Prawosławny, ani Ukraiński Kościół Prawosławny (Patriarchatu Moskiewskiego) do tej pory jeszcze nie uznały swojego udziału w tragicznych wydarzeniach XX wieku, mających na celu likwidację Ukraińskiego Kościoła Greckokatolickiego, a także innych zbrodni ateistycznego totalitarnego reżimu sowieckiego przeciwko wolności sumienia i ludzkiej godności.

Mamy nadzieję usłyszeć od ukraińskiego Kościoła lokalnego, pragnącego uwolnić się od więzów przeszłości, słowa: „przebaczamy i prosimy o przebaczenie” w stosunku do Kościołów siostrzanych na terenie Ukrainy i poza jej granicami.

Jesteśmy pewni, że szczerą pokutą i przebaczenie zniewag powinno zastąpić obecną oficjalną retorykę Patriarchatu Moskiewskiego, który nie chce dostrzec oczywistej rozbież-

ności między swoim stanowiskiem a Ewangelią i prawdą historyczną.

Aby pokojowe współistnienie, współpraca i komunია Kościołów stały się rzeczywistością, musimy wspólnie, odrzucając ideologiczne mity, po chrześcijańsku i z naukowym obiektywizmem, zrozumieć zawikłaność historii relacji między Kościołami, państwami i narodami. Ważnym przykładem na tej drodze jest doświadczenie pojednania między Kościołami i narodami Francji i Niemiec oraz Niemiec i Polski.

Jesteśmy przekonani, że pojednanie między Kościołami jest trwałym fundamentem pokoju między Rosją, Ukrainą i wszystkimi narodami Europy.

Relacja Marty Titaniec oraz o. Wojciecha Surówki OP, uczestników spotkania znajduje się na stronie Więzi. www.wiez.com.pl/2018/10/10/pokoj-miedzy-kosciolami-ukrainy-i-rosji-jest-mozliwy-spotkanie-w-kijowie/

PERSPEKTYWY ROZWOJU UNII EUROPEJSKIEJ

Taki był temat XVIII Międzynarodowej Konferencji z cyklu „Rola Kościoła katolickiego w procesie integracji europejskiej”, która w dniach 5-6 października odbywała się w Krakowie. W obradach uczestniczyli przedstawiciele Kościoła, świata polityki i nauki oraz instytucji europejskich.

Otwierając konferencję przewodniczący jej Komitetu Organizacyjnego biskup Tadeusz Pieronek powiedział, między innymi: „Problemy, jakie Unia przeżywa, nie są sygnałami agonii, ale, co najwyżej, dość poważnej choroby, z której przy odrobinie dobrej woli zainteresowanych państw, będzie mogła wyjść z programem, który ustawi ją na nieco innych fundamentach, skoro dotychczasowe okazały się słabe. Jakie są oznaki choroby? Banalnie proste. Państwa tworzące Unię chciałyby uczestniczyć w jej programach politycznych, gospodarczych, kulturowych i innych, o ile dają one możliwości i wzmacniają rozmaite projekty rozwoju nie tylko europejskiego, ale przede wszystkim lokalnego. Można to rozumieć, jako troskę o dobro lokalne dzięki współpracy z Unią, ale bywa, że element lokalny wysuwa się na czoło roszczeń, pomijając cele szersze i w pewnych aspektach ważniejsze.

– Dzieje świata nie zawsze się toczą według ludzkich kalkulacji i trzeba mieć nadzieję, że będziemy w stanie podjąć wysiłek zjednoczenia Europy dla dobra nas samych i tego dziedzictwa, którym jest Europa w takiej skali, na jaką dzisiaj nie jesteśmy jeszcze gotowi – mówił organizator konferencji. Jego zdaniem, Unia stoi jednak przed poważnymi wyzwaniem i musi podjąć działania dla ochrony jej podstawowych założeń i reguł, które stanowią o jej tożsamości i sile.

Podczas czterech sesji panelowych omawiano sprawy ważne dla przyszłości Unii:

- 1) wprowadzenie przez państwa członkowskie wspólnej waluty EURO, która byłaby społecznym, politycznym i gospodarczym spoiwem Unii;
- 2) utrzymanie zasady otwartych granic ustalonej w Schengen, a zwłaszcza zabezpieczenie zewnętrznych granic Unii;
- 3) praworządność w członkowskich państwach prawa, będącą wewnętrznym spoiwem silnej Unii;
- 4) odpowiedź na pytanie: „Patriotyzmy czy nacjonalizmy w Europie?”.

Rezygnując z omawiania przebiegu poszczególnych paneli, co wykracza poza ramy tej noty, przytaczam poniżej krótkie wypowiedzi niektórych polskich prelegentów.

Współprzewodniczący Polskiej Delegacji PO-PSL w PE, były komisarz ds. Budżetu i Programowania Finansowego Janusz Lewandowski powiedział: „Europa to jest kontynent większy niż geografia. To jest kontynent z duszą”. Podkreślił, że spoiwem Europy jest wspólne dziedzictwo Greków i Rzymian, chrześcijaństwo, renesans i tradycja oświecenia oraz lekcje z wojen i totalitaryzmów XX wieku.

Prof. Hanna Suchocka, była ambasador RP przy Stolicy Apostolskiej i honorowa Przewodnicząca Komisji Weneckiej, mówiła, że często pojawiają się trudności w zrozumieniu terminu „praworządność”. – Procedura przestrzegania prawa i praworządności nie jest procedurą skierowaną przeciwko państwu, ale na rzecz tworzenia fundamentów wspólnoty – wyjaśniała. Według niej jednym z zagrożeń praworządności jest utrata zaufania. Była premier RP zwracała uwagę, że europejski system prawny opiera się na zasadzie wzajemnego zaufania, a jego brak prowadzi do deficytów w funkcjonowaniu państwa prawa.

Gościem drugiego dnia konferencji był m. in. Donald Tusk, przewodniczący Rady Europejskiej. W trakcie wystąpienia mówił, że „nie ma alternatywy dla Polaków lepszej, jeśli w ogóle jakkolwiek istnieje, niż obecność w Europie rozumianej jako polityczna wspólnota”.

– Do dzisiaj pamiętam zachęty i słowa Jana Pawła II, który wtedy, kiedy rozstrzygały się losy miejsca Polski w Europie, wtedy kiedy Polacy mieli zdecydować, czy chcą stać się częścią Unii Europejskiej, czy chcą pozostać w tej przestrzeni pomiędzy, mówił głośno i wyraźnie, momentami krzyjąc, tłumacząc Polakom, jak wielką szansą jest uczestniczenie w tym, być może najpiękniejszym w historii politycznym przedsięwzięciu, jakim jest dla Europy Unia Europejska – powiedział były premier. W jego ocenie „Europa jest zadaniem a Polska, podobnie jak inne kraje, powinna wziąć część odpowiedzialności za trwałość tej wspólnoty”.

Były premier odniósł się także do 100. rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości. – Ta lekcja, podobnie jak lekcja II Wojny Światowej pokazuje, że nie ma zintegrowanej Europy, nie ma bezpiecznej Europy i bezpiecznej Polski w Europie bez fundamentalnego, elementarnego pojednania. Nie byłoby Unii Europejskiej, gdyby nie doszło do pojednania Niemiec i Francji – powiedział Donald Tusk. Apelowal także o to, aby obchody stulecia odzyskania niepodległości odbyły się ponad podziałami politycznymi, w atmosferze pojednania.

– Mówię też o pojednaniu w wymiarze naszym, narodowym. Nie jestem naiwny, żeby uwierzyć w przemianę w aniołów polskich polityków, i mówię tu o całej scenie politycznej. Nie jestem w stanie tego zaakceptować, że ostrość podziałów politycznych w Polsce tak daleko odbiega od tego, co obserwuję w innych krajach Unii Europejskiej – stwierdził Tusk.

– Nie wyobrażam sobie, żeby rocznicę stulecia odzyskania niepodległości obchodzić w atmosferze tak dotkliwego podziału, jaki dziś mamy – podkreślił były premier.

O tym, jak Kościół w Polsce widzi polski patriotyzm, jego walory i zagrożenia mówił biskup pomocniczy archidiecezji warszawskiej Piotr Jarecki. – Tylko mogę bić się w piersi, że Kościół, który posiada bardzo jasną, precyzyjną doktrynę na ten temat, nie mówi o tym głośniej – mówił duchowny.

– To, co dzisiaj stało się niestety najbardziej strzeżoną tajemnicą w Kościele, czyli doktryna społeczna Kościoła, jest integralną częścią dzieła ewangelizacji. I jeżeli my nauki społecznej Kościoła nie włączamy w dzieło ewangelizacji to znaczy, że nie jesteśmy wierni Chrystusowi. Nasza ewangelizacja nie jest pełną ewangelizacją – podkreślił biskup. Jak dodał, wielu duchownych przekwalifikowało się na politologów, a Kościół ma skarb, który jest ukrywany.

Zdaniem bp. Jareckiego problemem społeczeństwa w wielu krajach jest to, że nie potrafi ubogacać się różnorodnością i innością, a to nie jest problemem politycznym tylko mentalnościowym i kulturowym. – Drogą prowadzącą do zmiany tego jest coś, co nazywamy dialogiem i dawanie świadectwa prawdzie – podkreślił biskup.

Konferencja zorganizowana została przez Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie, Fundację Konrada Adenauera w Polsce i Fundację Roberta Schumana w Luksemburgu. Krakowskie konferencje z cyklu „Rola Kościoła Katolickiego w procesie integracji europejskiej zapoczątkowane zostały w 2000 r. i odgrywają ważną rolę w dialogu między duchownymi oraz politykami i przedstawicielami mediów. Inicjatorem tych spotkań jest bp Tadeusz Pieronek.

*Na podstawie materiałów konferencyjnych i informacji podanych na portalu ekai.pl przygotował
Stanisław Latek*

„MŁODZIEŻ W RUCHACH I STOWARZYSZENIACH KATOLICKICH”

W związku z Synodem Biskupów poświęconym młodzieży, jak również pragnieniem, aby w ruchach było więcej młodych organizujemy Spotkanie Plenarne ORRK poświęcone młodym. Spotkanie odbędzie się 24 listopada br. (sobota) o godz. 10.30 w Warszawie, w Domu Pielgrzyma „Amicus”, przy kościele św. Stanisława Kostki na Żoliborzu, ul. Hozjusza 2.

Na spotkanie zapraszamy nie tylko liderów ruchów i stowarzyszeń, ale również osoby młode zaangażowane w ruchach, abyśmy mogli usłyszeć: co ruchy dają młodym, czego młodzież oczekuje od ruchów i co trzeba uczynić, aby ruchy były bardziej otwarte na młodych.

Program Spotkania:

10.30 – Wprowadzenie, Jakub Kiersnowski, Zespół Koordynujący ORRK; - Modlitwa;

10.40 – „Młodzież w ruchach – wyzwania i nadzieje” – bp Adam Wodarczyk, delegat Konferencji Episkopatu Polski ds. Ruchów i Stowarzyszeń Katolickich, Asystent Kościelny ORRK;

11.10 – Świadectwo osób świeckich, które uczestniczyły w Synodzie Biskupów poświęconemu młodzieży;

11.23 – Wypowiedzi młodych ludzi z różnych ruchów i stowarzyszeń: Ruch Światło Życie, KIK, Odnowa w Duchu Św., Ruch Czystych Serc, Focolari, Harcerze, KSM;

12.10 – Przerwa

12.30 – „Dekret i RODO a ruchy” – ks. Piotr Kroczek, Kościelny Inspektor Danych;

13.00 – Współpraca pomiędzy ruchami a Katolicką Agencją Informacyjną – Marcin Przepiszewski, prezes KAI;

13.15 – Sprawy bieżące ważne dla ruchów, o. Adam Schulz SJ, przewodniczący ORRK;

14.00 – Msza św. w Sanktuarium bł. Ks. Jerzego Popiełuszki.

*Z modlitewną pamięcią,
Regina Pruszyńska, O. Adam Schulz SJ*

MAM POMYŚL 2018-2019

Mamy bardzo dobre informacje. Ponownie mamy szansę wspierać inicjatywy nieformalnych grup młodzieżowych. Konkurs Mam Pomysł otrzymał dofinansowanie na kolejne dwie edycje.

Przyjmujemy już zgłoszenia do jesiennej edycji 2018, która potrwa do 31 grudnia. Zachęcamy do udziału wszystkich młodych i aktywnych.

Szukajcie inspiracji oraz zbierajcie zespół (min. 3 osoby). Konkurs daje możliwość zrealizowania Waszych własnych projektów. Zdobywajcie cenne doświadczenie. Wierzymy w Was i pragniemy oddać Wam inicjatywę. Mam Pomysł daje przestrzeń i możliwości skutecznego działania!

Projekty składajcie na formularzu zgłoszeniowym. Po wypełnieniu i podpisaniu przynieście go do sekretariatu Klubu oraz wyślijcie jego niepodpisaną wersję mailem na adres mampomysl@kik.waw.pl.

Zasady konkursu są opisane w regulaminie (są naprawdę proste!!!). Regulamin i inne przydatne dokumenty (np. formularz) znajdują się na stronie konkursu.

Odwiedźcie naszą stronę i znajdźcie nas na Facebooku: www.kik.waw.pl/projekty/mam-pomysl
www.facebook.com/mampomysl

Jerzy Biderman
Doradca projektowy

Projekt finansuje m. st. Warszawa
w ramach programu
„Aktywna warszawska młodzież”.

POMAGAMY RODZINOM W ALEPPO

Drodzy Przyjaciele, Członkowie Klubu!

Jak zapewne wiecie, już od kwietnia realizujemy projekt (współfinansowany ze środków MSZ), w ramach którego **wspieramy kliniki medyczne, w tym gabinety rehabilitacyjne w obozach dla uchodźców w Irackim Kurdystanie**, a dokładnie w Erbilu i Dohuku.

Z pewnością słyszeliście, że od jakiegoś czasu przygotowujemy się do pomocy w syryjskim Aleppo. **Spieszmy zatem poinformować o rozpoczęciu działań mających na celu pomoc żywieniową i higieniczną mieszkańcom Aleppo.** 26 października br. Klub podpisał umowę na współfinansowanie tej pomocy przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów.

Chcemy też przekazać informacje o otwarciu w Klubie systemu wspierania konkretnych, znanych z imienia i nazwiska, potrzebujących pomocy rodzin syryjskich w Aleppo.

Wiemy, że wielu z Was było zaangażowanych w prowadzony przez Caritas Polska program Rodzina Rodzinie. W związku z tym, że program ten ostatnio działa w ograniczonym zasięgu, oraz że jest wśród Was wielka chęć do dalszego pomagania, podjęliśmy starania o uruchomienie takiego projektu przez Klub.

Nawiązaliśmy bezpośrednią współpracę ze Zgromadzeniem Sióstr Franciszkanek Misjonarek Maryi w Aleppo, które z uwagi na zmiany w Caritas Polska zostały wyłączone z programu Rodzina Rodzinie. A to właśnie Siostry dawały rękąmię bezpośredniego przekazywania środków finansowych konkretnym rodzinom – pod ich opieką jest wiele rodzin, które potrzebują wsparcia.

Siostry informują nas na bieżąco o sytuacji. W wyniku wojny w mieście nieprzerwanie od dłuższego czasu brakuje możliwości pracy zarobkowej, a tym samym syryjskim rodzinom brakuje środków do życia. Ponadto Aleppo żyje w niepew-

ności co do spodziewanego ataku na Idlib (ok. 60 km od Aleppo), ostatniego bastionu ISIS w Syrii. Wszyscy spodziewają się dużej liczby przesiedlonych. Co oznacza, że potrzeby będą tylko rosły.

Dlatego już teraz jesteśmy gotowi na przyjmowanie wpłat dla rodzin w Aleppo na konto:

15 1560 0013 2000 1706 4454 5708 z dopiskiem:

„darowizna na cele statutowe – Rodziny w Aleppo”. Przekazane przez Was kwoty, zostaną przesłane przez Klub przelewem walutowym w dolarach amerykańskich na konto Sióstr.

Proponujemy 2 ścieżki działania:

- Wsparcie dotychczasowych rodzin – prosimy o informację, kogo dotychczas wspieraliście i jaką kwotę chcielibyście przekazywać (mail: rodziny.aleppo@kik.waw.pl, w temacie maila „ścieżka A”); Informację o tych rodzinach prześlemy Siostrom, które odszukają „wasze” rodziny i przekażą im środki. Jeżeli będzie to niemożliwe, niezwłocznie poinformujemy Was o tym.
- Wsparcie nowych rodzin, które obecnie znajdują się pod opieką Sióstr i które wymagają pomocy - prosimy o informację, kogo chcielibyście wspierać i jaką kwotę chcielibyście przekazywać (mail: rodziny.aleppo@kik.waw.pl, w temacie maila „ścieżka B”).

Zapraszamy do wsparcia rodzin, podopiecznych Sióstr Franciszkanek:

1- Michèle Samoel Hanna

Rodzina uboga, 5 osób. Ojciec, matka i jedna z córek chorują psychicznie. Choroba nasiliła się z powodu wojny.

2- Rania Dakak Janji

Wdowa z 3 dzieci (chłopców). Trudna sytuacja materialna. Jeden z synów jest chory, drugi jest w wojsku, trzeci studiuje teologię, by zostać księdzem.

3 - Le Voeu Jouborian

Podczas wojny rodzina sprzedała mieszkanie, bo potrzebowali środki na życie. Brak źródeł utrzymania.

4 - Dalale Alkhassi

Wdowa z dwojgiem dzieci bez środków do życia.

5 - Antoine Cheik Moussa

Rodzina 5-osobowa. Synowie studiują, potrzeba wsparcia w zakupie najpotrzebniejszych artykułów.

Osoby zainteresowane dodatkowymi informacjami na temat pomocy Rodzinom w Aleppo, jak również innych działań humanitarnych i rozwojowych prowadzonych przez KIK prosimy o kontakt z Martą Titaniec (tel. 22 827-39-39, e-mail: marta.titaniec@kik.waw.pl), pracownikiem i członkiem Zarządu Klubu, osobą odpowiedzialną za programy pomocy doraźnej i rozwojowej. Marta przez ostatnich 8 lat była kierownikiem działu pomocy zagranicznej w Caritas Polska.

W imieniu Zarządu Klubu zapraszamy do współpracy!

Marta Titaniec,

Jakub Kiersnowski i Krzysztof Sawicki